

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW
z dnia 2010 r.
w sprawie organizacji i trybu działania
Rządowego Centrum Bezpieczeństwa

Na podstawie art. 10 ust. 4 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 89, poz. 590, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W skład Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, zwanego dalej „Centrum”, wchodzi:

- 1) kierownictwo:
 - a) dyrektor,
 - b) zastępcy dyrektora;
- 2) doradcy;
- 3) Wydział Operacyjny;
- 4) Wydział Polityki Informacyjnej;
- 5) Wydział Planowania;
- 6) Wydział Szkoleń i Ćwiczeń;
- 7) Wydział Analiz;
- 8) Wydział Ochrony Infrastruktury Krytycznej;
- 9) Wydział Ochrony Informacji Niejawnych i Kontroli;
- 10) Wydział Administracyjno-Finansowy.

2. W wydziałach mogą być tworzone zespoły, sekcje i samodzielne stanowiska pracy.

3. W Centrum mogą być tworzone samodzielne stanowiska pracy podległe bezpośrednio dyrektorowi Centrum lub jego zastępcom.

§ 2. Siedzibą Centrum jest m.st. Warszawa.

§ 3. 1. Centrum kieruje dyrektor przy pomocy zastępców i kierowników komórek organizacyjnych.

2. Dyrektor Centrum może upoważnić pracowników Centrum do działania w jego imieniu w określonych przez niego sprawach.

3. W razie nieobecności dyrektora pracą Centrum kieruje wyznaczony przez niego zastępca dyrektora.

4. Do zadań dyrektora Centrum należy:

- 1) powoływanie i odwoływanie kierowników komórek organizacyjnych oraz doradców;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 65, poz. 553, Nr 85, poz. 716 i Nr 131, poz. 1076.

2) udzielanie pełnomocnictw osobom fizycznym i prawnym do dokonywania określonych czynności cywilnoprawnych i faktycznych;

3) reprezentowanie Centrum na zewnątrz w sprawach dotyczących zakresu jego działania, a także na podstawie upoważnień i pełnomocnictw udzielonych przez Prezesa Rady Ministrów;

4) planowanie, organizowanie, koordynowanie i sprawowanie kontroli wewnętrznej wykonywania zadań przez komórki organizacyjne Centrum;

5) ustalanie zakresu obowiązków pracowników Centrum na poszczególnych stanowiskach;

6) prowadzenie polityki kadrowej Centrum oraz nadzór nad przestrzeganiem przez podległych pracowników dyscypliny pracy;

7) podejmowanie działań na rzecz rozwoju Centrum, podnoszenia kwalifikacji pracowników, zapewnienia wyposażenia technicznego oraz bezpieczeństwa i higieny pracy.

5. Dyrektor Centrum może:

1) tworzyć zespoły doradcze i opiniodawcze niezbędne dla realizacji poszczególnych zadań Centrum;

2) w zakresie niezbędnym dla realizacji zadań Centrum zlecać przeprowadzanie ekspertyz, analiz oraz innych opracowań;

3) zlecać podległym pracownikom wykonywanie innych zadań niż określone w zakresie czynności na zajmowanym stanowisku;

4) wydawać decyzje i wytyczne w sprawach związanych z zakresem działania Centrum.

§ 4. 1. Funkcja krajowego centrum zarządzania kryzysowego realizowana jest przez pełnienie całodobowego dyżuru w Centrum.

2. Do pracowników Centrum stosuje się przepisy dotyczące czasu pracy, które mają zastosowanie do pracowników urzędów administracji rządowej.

3. Centrum pracuje w trybie ciągłym, z zapewnieniem zmianowej pracy osób w nim zatrudnionych w czasie obowiązywania stanu nadzwyczajnego oraz występowania sytuacji kryzysowej, w których działania podejmuje właściwy organ zarządzania kryzysowego obsługiwany przez Centrum.

4. Dyrektor Centrum może wprowadzić tryb pracy ciągłej w sytuacji prowadzenia lub udziału w ćwiczeniach z zakresu zarządzania kryzysowego, a także w innych szczególnie uzasadnionych przypadkach.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 lipca 2008 r. w sprawie organizacji i trybu działania Rządowego Centrum Bezpieczeństwa (Dz. U. Nr 128, poz. 821).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

Celem wydania nowego rozporządzenia jest dostosowanie struktury organizacyjnej Rządowego Centrum Bezpieczeństwa do nowych uregulowań prawnych (w związku z nowelizacją ustawy o zarządzaniu kryzysowym).

W ramach zmiany struktury organizacyjnej proponuje się likwidację dotychczasowego Biura Monitorowania i Analizy Zagrożeń oraz Biura Ochrony Infrastruktury Krytycznej i Planowania. Wewnętrzne komórki organizacyjne tych Biur uzyskają w ten sposób status wydziałów nadzorowanych bezpośrednio przez dyrektora Centrum lub jego zastępców. Zmiana ta powoduje, że we wszystkich dotychczasowych nazwach wydziałów, bezpośrednio podporządkowanych dyrektorowi Centrum, uchyla się określenie „samodzielny”. Redakcyjna zmiana § 2 ust. 2 pozwoli na precyzyjne przydzielanie przez dyrektora Centrum uprawnień zarówno co do prowadzenia określonych spraw jak i podejmowania decyzji w tych sprawach.

Zrezygnowano z wyodrębniania zagrożeń asymetrycznych w nazwie Wydziału Ochrony Infrastruktury Krytycznej, gdyż zagadnienie to znajduje się przede wszystkim we właściwości Wydziału Analiz i Prognozowania Zagrożeń. Wydział ten, wg. niniejszego projektu przyjmie nazwę Wydziału Analiz, ponieważ co do zasady, prognozowanie zagrożeń jest elementem analizy i oznacza przewidywanie przyszłych zjawisk. Uproszczenie nazwy wydziału jest zatem celowe, a przyjęte rozwiązania sprzyjać będą większej czytelności realizowanych zadań przez w/wym. komórki organizacyjne.

Zmianie ulega również nazwa dotychczasowego Samodzielnego Wydziału do spraw Polityki Informacyjnej i Obsługi Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego na Wydział Polityki Informacyjnej. Zmiana nazwy wydziału wynika z aplikacyjnego podejścia do obsługi RZZK, tzn. obsługę Zespołu w zakresie określonym w § 5 ust. 1 pkt 4 zarządzenia Nr 86 Prezesa Rady Ministrów w sprawie organizacji i trybu pracy Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego będą zapewniać, w zakresie swojej merytorycznej właściwości, także pozostałe komórki organizacyjne Centrum (np. Wydział Analiz, Wydział Ochrony Infrastruktury Krytycznej, Wydział Operacyjny). Zadaniem Wydziału Polityki Informacyjnej pozostanie natomiast koordynacja obsługi Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego, w tym współpraca z Rzecznikiem Prasowym Rządu (§ 5 ust. 1 pkt. 4 ww. zarządzenia Nr 86). Dążąc do skrócenia dotychczasowej, rozbudowanej nazwy tej komórki organizacyjnej, w projekcie zaproponowano szczególne podkreślenie najważniejszego zadania wydziału, tzn. zapewnienie koordynacji polityki informacyjnej w czasie sytuacji kryzysowej (co wynika wprost z ustawowego zadania określonego w art. 11 ust. 2 pkt. 5a ustawy o zarządzaniu kryzysowym).

Z powodu nieosiągnięcia łącznej kwoty środków publicznych gromadzonych w ciągu roku kalendarzowego, której przekroczenie powoduje obowiązek prowadzenia audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych (planowany budżet Centrum na 2009 r. to ok. 1/8 tej kwoty), zrezygnowano także z prowadzenia tego audytu. Skutkuje to koniecznością zmiany nazwy dotychczasowego Samodzielnego Wydziału Kontroli, Ochrony Informacji Niejawnych i Audytu na Wydział Ochrony Informacji Niejawnych i Kontroli.

Likwidacja komórek organizacyjnych w postaci biur a tym samym stanowisk ich dyrektorów, spowoduje spłaszczenie aktualnie obowiązującej struktury organizacyjnej Centrum, co wpłynie dodatnio na większą samodzielność szefów komórek organizacyjnych przy podejmowaniu przez nich decyzji. Powyższe przełoży się na jakość i wydajność realizowanych przez Centrum zadań ustawowych. Ponadto zwiększy się w ten sposób kontrolę wewnętrzną, poprzez skrócenie obiegu informacji o jeden szczebel kierowania w aktualnie obowiązującej strukturze Centrum. W celu dostosowania struktury do wykazanej w Tabeli V b, zamieszczonej w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia

6 marca 2009 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie warunków za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w niektórych jednostkach państwowej sfery budżetowej (Dz. U. Nr 43, poz. 348), struktury stanowisk etatowych w Centrum - w strukturze zaproponowano wyodrębnienie doradców (Rządowego Centrum Bezpieczeństwa). W Tabeli tej wyodrębniono stanowisko etatowe doradca (ekspert), który to etat znajduje się w hierarchii powyżej etatów naczelników (szefów) samodzielnych wydziałów i wydziałów w Centrum. Potrzeba istnienia grupy doradców jest w pełni uzasadniona z uwagi na konieczność uczestniczenia w licznych przedsięwzięciach organizacyjnych tj. konferencjach, szkoleniach, wizytacjach, w trakcie których najlepsze efekty połączy doświadczenie wynikające ze sprawowanych w przeszłości funkcji, autorytet merytoryczny w danej dziedzinie oraz fakt bezpośredniego reprezentowania dyrektora Centrum. Grupa doradców będzie odgrywała znaczącą rolę w realizacji przedsięwzięć ponad wydziałowych, dotyczących wybranego zagadnienia (np. współpraca międzynarodowa, kontakty ze środowiskiem naukowym), gdzie znajomość osób, pragmatyki oraz tematu będzie szczególnie istotna. Grupa doradców umożliwi wzmocnienie eksperckiego charakteru Centrum.

Ważną zmianą zaproponowaną w § 2 jest określenie siedziby Rządowego Centrum Bezpieczeństwa. Dotychczas siedziba Centrum została określona w Decyzji Nr 111 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 sierpnia 2008 r. w sprawie ustalenia siedziby państwowej jednostki budżetowej – Rządowe Centrum Bezpieczeństwa (Dz. Urz. MSWiA z dnia 12 września 2008 r.), która to Decyzja w całości nosi charakter tymczasowy.

Usunięto w całości dotychczasowy § 3 z uwagi na fakt, iż rozszerzał on zapisy znowelizowanej ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r., która w art. 11 ust. 2 pkt 10a stanowi, iż do zadań Centrum należy współdziałanie z Szefem Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w zakresie zapobiegania, przeciwdziałania i usuwania skutków zdarzeń o charakterze terrorystycznym.

Odnosnie zmian § 4 należy wskazać, że aktualne przepisy odnoszą się do regulacji czasu pracy Centrum a nie do pracowników zatrudnionych w Centrum, oraz nakazują stosować rozkład czasu pracy obowiązujący w urzędach administracji państwowej. Należy wskazać, że obowiązujące rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie czasu pracy pracowników urzędów administracji rządowej (Dz. U. Nr 76, poz. 505 ze zm.) odnosi się do czasu pracy urzędów administracji rządowej a nie państwowej. Stąd istnieje konieczność dostosowania projektowanego aktu do aktualnie obowiązujących przepisów prawa w tym zakresie.

Podkreślenie, iż krajowe centrum zarządzania kryzysowego pełni swoją funkcję poprzez pełnienie całodobowego dyżuru (przez ustaloną liczbę pracowników), będzie miało wpływ na zapewnienie ciągłości działania instytucji i związaną z tym sprawną wymianę informacji, co przełoży się na skuteczną i prawidłową obsługę przez Centrum, Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów, Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego i ministra właściwego do spraw wewnętrznych w sprawach z zakresu zarządzania kryzysowego.

Centrum pracuje w trybie ciągłym, z zapewnieniem zmianowej pracy osób w nim zatrudnionych w czasie obowiązywania stanu nadzwyczajnego oraz w związku z wystąpieniem sytuacji kryzysowej, gdy obsługiwać będzie organy o których mowa w art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. Nr 131, poz. 1076) tj. Radę Ministrów, Prezesa Rady Ministrów, Rządowy Zespół Zarządzania Kryzysowego i ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w których wymienione organy podejmują działania w zakresie swoich ustawowych zadań dot. zarządzania kryzysowego.

Ciągłość działania Centrum, realizowana jest tak jak obecnie, tzn. w ramach pełnionych całodobowo dyżurów, natomiast z „ciągłością“ rozumianą jako specjalny tryb

pracy, będziemy mieli do czynienia wówczas, gdy wystąpią okoliczności o których mowa w § 4 ust. 3 projektu rozporządzenia, którego uruchomienie pozwoli na zaangażowanie potencjału osobowego Centrum. Jest to wyrazem tendencji do nadania działaniom Centrum, w określonych przypadkach, charakteru sztabowego a tym samym usprawnieniu procedur koordynacyjnych, co ma na celu zapewnienie sprawnej realizacji zadań ustawowych Centrum. Fakultatywna możliwość wprowadzenia ciągłego trybu pracy może zaistnieć np. w przypadku prowadzenia lub czynnego udziału w ćwiczeniach z zakresu zarządzania kryzysowego. Konieczność taka powstała na bazie doświadczeń nabytych podczas przeprowadzonego m.in. ćwiczenia sprawdzającego gotowość Centrum-NATO-CMX 2009.

Usunięto w całości dotychczasowy § 2 ust. 4 pkt 6 oraz § 5 z uwagi na fakt, iż przepisy te powielały ustawowy obowiązek, wskazany odpowiednio w art.10 ust.1 i art. 40 ust.1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Rozporządzenie dotyczy wyłącznie Rządowego Centrum Bezpieczeństwa. Z uwagi na treść art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym struktura organizacyjna Centrum pośrednio przekłada się na skuteczność obsługi Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów, Rządowego Zespołu Zarządzania Kryzysowego i ministra właściwego do spraw wewnętrznych w sprawach zarządzania kryzysowego oraz sposobu pełnienia przez Centrum funkcji krajowego centrum zarządzania kryzysowego.

2. Wpływ aktu prawnego na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie w projektowanej regulacji nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. Zmiana struktury organizacyjnej Centrum nie wpłynie na ww. sektory (wynagrodzenia dyrektorów likwidowanych Biur zostaną przeznaczone na sfinansowanie etatów zastępców dyrektora). Z uwagi na fakt, że etaty doradców są przewidziane w dotychczasowej strukturze etatowo-finansowej, środki na te etaty pochodzą będą z bieżącego budżetu i nie spowoduje to dodatkowych kosztów.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz sytuację i rozwój regionów

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz na sytuację i rozwój regionów.

4. Konsultacje społeczne

Z uwagi na fakt, iż projekt dotyczy wyłącznie struktury organizacyjnej Rządowego Centrum Bezpieczeństwa, projekt nie został poddany konsultacjom społecznym.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) zostanie zamieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Bezpieczeństwa i Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji – nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem.